

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.55.2023.MS

Warszawa, 27 marca 2024 r.

DECYZJA nr DNR-1/13/2024

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: nosidełko biodrowe 15 w 1, 25 kg, kod EAN: 5900779940376, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę ISO TRADE spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Legnicy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt, wynikające z jego nieprawidłowości konstrukcyjnych, które mogą stanowić przyczynę nieszczęśliwych wypadków, skutkujących urazami dziecka na skutek przechylenia się na boki lub wypadnięcia i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. nosidełka biodrowego 15 w 1, 25 kg, kod EAN: 5900779940376, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę ISO TRADE spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Legnicy karę pieniężną w wysokości 30 000 zł (słownie: trzydzieści tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

20 lipca 2023 r. produkt: nosidełko biodrowe 15 w 1, 25 kg, kod EAN: 5900779940376 (dalej jako: „nosidełko” bądź „produkt”) został notyfikowany przez organ nadzoru z Niemiec w unijnym systemie szybkiej wymiany informacji o produktach niebezpiecznych *Safety Gate RAPEX* pod numerem A12/01698/23 (DE/04481/23).

Kwestionowany produkt to nosidełko miękkie w kolorze szarym, bez ramy nośnej (stelaża), przeznaczone do przenoszenia dziecka w pozycji pionowej. Regulowany system mocowania do tułowia opiekuna stanowią 2 pasy naramienne, nośne, składające się z części miękkiej oraz tkanych taśm, na których znajdują się plastikowe klamry/regulatory i zapięcie zatrzaskowe. Dodatkowo nosidełko posiada pas biodrowy, który równocześnie pełni funkcję kieszeni zapinanej na zamek błyskawiczny oraz kieszenie boczne przeznaczone do włożenia, np. butelki. W nosidełku znajdują się dwa otwory zaprojektowane tak, aby zmieściły się w nim nogi dziecka. Nosidełko zapakowane jest w plastikowe opakowanie z naklejką, na której podane są następujące dane: nazwa produktu (nosidełko biodrowe 15 w 1, 25 kg) w ośmiu językach, numer serii: 20221210, nr modelu: 18272, kod EAN: 5900779940376, dane importera: ISO TRADE sp. z o.o., ul. Hangarowa 15, 59–220 Legnica, Poland, www.maxy.eu, numer normy: EN 13209-2:2015, znak CE oraz logo marki MALATEC i logo importera ISO TRADE .

Nosidełko poddane zostało badaniom laboratoryjnym pod kątem bezpieczeństwa przez niemiecki organ nadzoru (*Judicial and Consumer Protection Authority w Hamburgu*) we francuskim laboratorium SGS z siedzibą w Aix-en-Provence. Badania laboratoryjne (sprawozdanie nr CL23-01148.001/DC23-00334 z 15 czerwca 2023 r.) zostały przeprowadzone zgodnie z wymaganiami deklarowanej na produkcie normy EN 13209–2:2015, która jest odpowiednikiem polskiej normy PN-EN 13209-2:2016–04 *Artykuły dla dzieci – Nosidełka dla dzieci – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań. Część 2: Nosidełko miękkie* (dalej jako: „norma”). Badanie laboratoryjne nosidełka wykazało:

- niezgodność z punktem 8.4.1.1 normy, z uwagi na to, że podczas badania zgodnie z punktem 8.4.1.2 normy, taśmy systemu mocowania nosidełka do tułowia opiekuna oraz taśmy używane do zabezpieczenia dziecka w nosidełku uległy przesunięciu o 120 mm (zgodnie z normą przesunięcia mogą wynosić 20 mm), co może stwarzać zagrożenie dla przenoszonego w nosidełku dziecka, które nie jest wystarczająco przymocowane taśmami

zabezpieczającymi do tułowia opiekuna i może przechylać się na boki, tracąc jednocześnie podparcie dla główki bądź tułowia;

- niezgodność z punktem 8.5.2 normy, z uwagi na to, że zapięcia oraz elementy regulujące, używane do zabezpieczenia dziecka wewnątrz nosidełka, uległy poluzowaniu i doszło do oderwania się od nosidełka pasków otworu na nogi, co może skutkować nagłym wypadnięciem dziecka z nosidełka i na skutek tego doznaniem przez nie licznych obrażeń ciała.

Z notyfikacji zgłoszonej w unijnym systemie *Safety Gate RAPEX* wynikało, że ryzyko związane z użytkowaniem nosidełka zostało określone jako poważne, a przedsiębiorca wprowadzający nosidełko na niemiecki rynek, zakupił je od przedsiębiorcy ISO TRADE spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Legnicy.

Biorąc pod uwagę wyniki badań laboratoryjnych produktu oraz dzieląc ocenę bezpieczeństwa niemieckiego organu nadzoru, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”, bądź „organ nadzoru”) stwierdził, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, iż produkt może stwarzać poważne zagrożenie dla małych użytkowników i uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222; dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”). Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803; dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 2 października 2023 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę ISO TRADE spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Legnicy (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka oraz w sprawie nałożenia na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego ogólnych wymagań bezpieczeństwa. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat liczby produktów wprowadzonych na rynek, kanałów ich dystrybucji wraz ze wskazaniem średniej ceny sprzedaży netto, a także do przedstawienia listy dystrybutorów krajowych oraz zagranicznych produktu. Organ nadzoru poprosił także o informację na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących nosidełka będącego przedmiotem niniejszego postępowania.

Odpowiadając pismem z 19 października 2023 r., strona postępowania poinformowała, że jest producentem nosidełka, które kupowała od chińskiego wytwórcy od maja 2022 r. do maja 2023 r. (łącznie zakupiła 4 500 sztuk). Strona postępowania oświadczyła, że partia

produkcyjna o numerze 20221210, z której pochodziło zakwestionowane nosidełko, została zakupiona 8 grudnia 2022 r. i liczyła 250 sztuk. Następnie oświadczyła, że sprzedawała nosidełka za pośrednictwem 97 polskich i zagranicznych dystrybutorów oraz sprzedawała je bezpośrednio indywidualnym odbiorcom. Strona postępowania przekazała wyniki badań przeprowadzonych przez chińskie laboratorium SGS nr SHHL2307035486IP z 21 lipca 2023 r., wskazujące, że badany produkt spełnia wymagania bezpieczeństwa określone w normie EN13209-2:2015 i poinformowała, że w trosce o bezpieczeństwo konsumentów, pomimo posiadania pozytywnych wyników badań nosidełka, zdecydowała się podjąć działania naprawcze w stosunku do wszystkich wprowadzonych przez nią partii nosidełka. Strona postępowania oświadczyła również, że w ramach tych działań powiadomiła dystrybutorów o zagrożeniu stwarzanym przez nosidełko oraz oświadczyła, iż aktualnie posiada 477 egzemplarzy nosidełka, które zostały wycofane z rynku w wyniku wcześniejszych działań dobrowolnych, a 10 sztuk stanowi różnicę inwentaryzacyjną. Dodatkowo wskazała średnią cenę sprzedaży netto nosidełka dla konsumentów – 84,38 zł i dla dystrybutorów – 70,36 zł oraz poinformowała, że nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji dotyczących kwestionowanego nosidełka. Do pisma strona postępowania załączyła także faktury zakupu nosidełka od chińskiego producenta wraz z dokumentacją celną SAD.

Wobec powyższego, postanowieniem z 10 listopada 2023 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 50 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez nosidełko i wezwał ją do przedstawienia dowodów tych działań, wskazując przy tym, jakiego rodzaju działania strona powinna podjąć oraz jakie dowody przedstawić na potwierdzenie ich wykonania. Ponadto Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do przekazania pisemnego oświadczenia, że w przyszłości nie będzie wprowadzać na rynek produktu będącego przedmiotem postępowania. Przedmiotowe postanowienie zostało doręczone stronie postępowania 16 listopada 2023 r.

Pismem z 4 stycznia 2024 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że powiadomiła wszystkich konsumentów, którzy zakupili nosidełko pochodzące z partii 20221210 oraz powiadomiła drogą elektroniczną wszystkich dystrybutorów, nie tylko tych, którzy zakupili produkt pochodzący z ww. partii. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że wszystkie nosidełka, które wycofała z rynku, zostały poddane utylizacji. Jako dowód strona postępowania przekazała dokumenty zniszczenia 495 nosidełek, wystawione przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwo utylizacyjne, pozostałe 29 sztuk nosidełka, które zostały

wycofane w późniejszym czasie, strona postępowania zniszczyła we własnym zakresie, przekazując jako dowód protokół zniszczenia towaru nr 01/01/2024 z 4 stycznia 2024 r. wraz z dokumentacją fotograficzną. Oświadczyła także, że 2 sztuki nosidełek zostały zniszczone bezpośrednio u dwóch dystrybutorów. Do pisma strona postępowania załączyła dowody w postaci 54 oświadczeń od dystrybutorów o nieposiadaniu na stanie magazynowym nosidełek, faktury korygujące od 36 dystrybutorów, poświadczające zwrot produktu oraz faktury korygujące poświadczające zwrot przez konsumentów 32 nosidełek, dowody dwukrotnego powiadomienia 5 dystrybutorów, dokumentację poświadczającą utylizację 524 nosidełek oraz oświadczenie od dwóch dystrybutorów poświadczających, że zutylizowali samodzielnie dwa nosidełka. Ponadto strona postępowania załączyła wydruk ze swojej strony internetowej z zamieszczonym ostrzeżeniem dla konsumentów oraz przekazała oświadczenie, że nie będzie wprowadzała w przyszłości nosidełka będącego przedmiotem niniejszego postępowania.

Pismem z 17 stycznia 2024 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie rozbieżności dotyczącej łącznej liczby zutylizowanych nosidełek, bowiem w jego ocenie strona postępowania nie przekazała wszystkich dowodów utylizacji nosidełek. Pismem z 2 lutego 2024 r. strona postępowania oświadczyła, że przekazała wszystkie dowody utylizacji wycofanych z rynku 526 nosidełek i wyjaśniła, iż w momencie rozpoczęcia postępowania, na skutek dobrowolnych działań, wycofała 477 sztuk wadliwych nosidełek, a od momentu wydania postanowienia z 10 listopada 2023 r. – jeszcze 49 sztuk od dystrybutorów. Do pisma strona postępowania załączyła zestawienie zawierające listę faktur korygujących od dystrybutorów.

Pismem z 15 lutego 2024 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca ISO TRADE spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Legnicy wprowadził nosidełko będące przedmiotem postępowania na polski rynek i pełni rolę jego producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się m.in. importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy

o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK przedsiębiorca, będący jego stroną, przekazał faktury zakupu wraz z dokumentacją celną SAD, potwierdzające zakup nosidełek bezpośrednio od chińskiego producenta produktu. Ponadto na opakowaniu produktów umieszczono jego dane: ISO TRADE sp. z o.o., ul. Hangarowa 15, 59-220 Legnica oraz jego logo. Mając to na uwadze, w okolicznościach niniejszej sprawy zostały spełnione przesłanki do uznania przedsiębiorcy ISO TRADE spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Legnicy za producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN-EN 13209-2:2016-04 *Artykuły dla dzieci. Nosidelka dla dzieci. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań. Część 2: Nosidelka miękkie* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa nosidelka z uwzględnieniem określonych w niej wymagań. Podkreślenia wymaga również fakt, że deklaracja zgodności produktu

z wymaganiami tej normy znajduje się na jego opakowaniu, bowiem nosidełko zostało oznaczone numerem normy EN 13209-2:2015, która jest odpowiednikiem ww. polskiej normy.

Powołując się na art. 20 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru (Prezes UOKiK) może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej (w tym przypadku – Niemcy) wynika, że produkt może nie być bezpieczny. Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, powiadomienie, o którym mowa w ust. 3 jest dowodem w sprawie.

Podstawę do wszczęcia przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka stanowiły ustalenia niemieckiego organu nadzoru (*Judicial and Consumer Protection Authority w Hamburgu*), który przeprowadził badania laboratoryjne produktu we francuskim laboratorium SGS z siedzibą w Aix-en-Provence. Badania laboratoryjne (sprawozdanie nr CL23-01148.001/DC23-00334 z 15 czerwca 2023 r.) przeprowadzone zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa deklarowanej na produkcie normy i wykazały:

- niezgodność z punktem 8.4.1.1 normy, z uwagi na to, że podczas badania zgodnie z punktem 8.4.1.2 normy, taśmy systemu mocowania nosidełka do tułowia opiekuna oraz taśmy używane do zabezpieczenia dziecka w nosidełku uległy przesunięciu o 120 mm (zgodnie z normą przesunięcia mogą wynosić 20 mm), co może stwarzać zagrożenie dla przenoszonego w nosidełku dziecka, które nie jest wystarczająco przymocowane taśmami zabezpieczającymi do tułowia opiekuna i może przechylać się na boki, tracąc jednocześnie podparcie dla główki bądź tułowia;
- niezgodność z punktem 8.5.2 normy, z uwagi na to, że zapięcia oraz elementy regulujące, używane do zabezpieczenia dziecka wewnątrz nosidełka, uległy poluzowaniu i doszło do oderwania się od nosidełka pasków otworu na nogi, co może skutkować nagłym wypadnięciem dziecka z nosidełka oraz doznaniem przez nie licznych obrażeń ciała.

Stwierdzone nieprawidłowości konstrukcyjne nosidełka mogły stanowić przyczynę nieszczęśliwych wypadków, skutkujących urazami dziecka użytkującego produkt, do których dojsć mogło na skutek przechylenia się na boki dziecka w nosidełku lub jego wypadnięcia z nosidełka.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię niemieckiego organu nadzoru i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4

ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia konsumentów (małych dzieci).

Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium SGS z siedzibą w Aix-en-Provence i jeszcze przed wszczęciem postępowania powiadomił dystrybutorów nosidełka o zagrożeniu stwarzanym przez produkt, a także wezwał ich do wycofania produktu z rynku, wynikiem czego było odzyskanie 477 sztuk nosidełka. Strona postępowania, mając na uwadze bezpieczeństwo małych konsumentów, nie ograniczyła się wyłącznie do 250 sztuk nosidełka pochodzących ze zbadanej partii nr 20221210, ale zwróciła się do wszystkich dystrybutorów, którym sprzedała nosidełka, o ich wycofanie z rynku. Ponadto strona postępowania za pośrednictwem ostrzeżenia opublikowanego na swojej stronie internetowej wezwała konsumentów do zwrotu produktu będącego przedmiotem niniejszego postępowania.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania jest producentem nosidełka, które kupowała od chińskiego wytwórcy od maja 2022 r. do maja 2023 r. (łącznie zakupiła 4 500 sztuk), zaś partia produkcyjna o numerze 20221210, z której pochodziło zakwestionowane nosidełko, została zakupiona 8 grudnia 2022 r. i liczyła 250 sztuk. Strona postępowania oświadczyła, że nosidełka wprowadzała na rynek za pośrednictwem 97 dystrybutorów (w liczbie 2 782 sztuk), a 1 708 egzemplarzy nosidełka zostało zakupionych przez indywidualnych konsumentów. Strona postępowania poinformowała również, że pomimo posiadania pozytywnych wyników badań nosidełka (nr SHHL2307035486IP z 21 lipca 2023 r.), wykonanych przez chińskie laboratorium SGS, zdecydowała się podjąć działania naprawcze w stosunku do wszystkich wprowadzonych przez nią partii nosidełek, będących przedmiotem niniejszego postępowania i poinformowała, że jeszcze przed wszczęciem postępowania, w ramach działań naprawczych, wycofała z rynku 477 nosidełek. W toku postępowania wycofała jeszcze 49 sztuk, co daje łączną liczbę 526 egzemplarzy wycofanych z rynku i zutilizowanych nosidełek. Dodatkowo strona wskazała średnią cenę sprzedaży netto nosidełka dla konsumentów – 84,38 zł i dla dystrybutorów – 70,36 zł oraz poinformowała, że nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji dotyczących kwestionowanego nosidełka. Strona postępowania także zamieściła ostrzeżenie dla konsumentów na swojej stronie internetowej. Powyższe okoliczności ustalono na podstawie dokumentów przekazanych przez stronę w toku niniejszego postępowania.

Mając na względzie całościowy obraz zebranego materiału dowodowego, w tym oświadczenia i dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona

przyczyny zagrożeń stwarzanych przez nosidełko, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na uznanie przez Prezesa UOKiK nosidełka za niespełniającego ogólnych wymagań bezpieczeństwa, określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca ISO TRADE spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Legnicy naruszyła obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy. Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, jak również liczbę produktów wprowadzonych na rynek oraz fakt, że kwestionowany produkt przeznaczony jest dla małych dzieci, tj. kategorii konsumentów podlegającej szczególnej ochronie na podstawie przepisów ustaw o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Działalność

strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane na rynek przez tego przedsiębiorcę będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych, regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98: *Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkt niespełniający wymagań bezpieczeństwa przeznaczony dla szczególnie chronionej kategorii konsumentów, jakimi są małe dzieci, deklarując przy tym zgodność produktu z wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w normie. Ponadto za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że wymagania deklarowanej przez producenta normy funkcjonują od długiego czasu, tj. od 2015 r.

Na korzyść strony postępowania Prezes UOKiK potraktował okoliczność jej współpracy z organem nadzoru i niezwłocznego podjęcia przez nią działań naprawczych w celu eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkt w terminie wyznaczonym w postanowieniu Prezesa UOKiK z 10 listopada 2023 r. Na korzyść strony postępowania organ nadzoru poczytał również fakt podjęcia z własnej inicjatywy, przed wszczęciem niniejszego postępowania, działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez nosidełko, które polegały na wycofaniu z rynku 477 nosidełek oraz fakt, że strona eliminując zagrożenia nie ograniczyła się wyłącznie do zbadanej partii nosidełek, ale mając na uwadze bezpieczeństwo konsumentów, wycofała wszystkie nosidełka, będące przedmiotem niniejszego postępowania, nie zważając na oznaczenie ich numerem partii. Organ prowadzący postępowanie przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił również na korzyść strony, że w przeszłości nie toczyły się wobec niej postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów należących do tej samej kategorii, co nosidełko.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej jest wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży netto uzyskanej przez stronę postępowania. W związku z faktem, że stosownie do oświadczenia strony postępowania z 19 października

2023 r., średnia cena sprzedaży produktu netto dystrybutorom i konsumentom był inna, Prezes UOKiK uwzględnił tę okoliczność i przyjął za średnią cenę sprzedaży produktu netto dystrybutorom kwotę: 70,36 zł (70,36 x 2 288 sztuk produktu sprzedanych dystrybutorom), a konsumentom – kwotę: 84,38 zł (84,38 x 1 676 sztuk produktu sprzedanych konsumentom). Ustalona w ten sposób korzyść majątkowa ze sprzedaży 3 964 nosidełek wyniosła 302 404,56 zł. Prezes UOKiK przy określaniu korzyści majątkowej uwzględnił fakt, że strona postępowania wycofała z rynku 526 sztuk nosidełek, które następnie zostały zutylizowane, a także wyjaśnienia strony postępowania dotyczące brakujących 10 nosidełek.

Wymierzając karę w wysokości 30 000 zł (słownie: trzydzieści tysięcy złotych 00/100), Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji niniejszej decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 ww. ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której

regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

Dokonując oceny naruszenia prawa jakiego dopuściła się strona postępowania, należy podkreślić, że dobrem chronionym przez ustawę o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest zdrowie i życie konsumentów. Wprowadzone na rynek przez stronę postępowania nosidełka nie są produktami bezpiecznymi i stanowią zagrożenie dla zdrowia konsumentów (w okolicznościach tej sprawy – małych dzieci). Podkreślić także trzeba, że pomimo współpracy strony postępowania z organem prowadzącym postępowanie i podjętych przez nią działań naprawczych w stosunku do kwestionowanego nosidełka, w posiadaniu konsumentów nadal znajduje się zdecydowana większość wprowadzonych na rynek produktów, tj. 3 964 sztuki (strona postępowania wycofała bowiem 526 nosidełek wprowadzonych na rynek), zatem Prezes UOKiK uznał, że zasięg naruszenia prawa był znaczny, a mali konsumenci zostali narażeni na poważne zagrożenie utraty zdrowia, a nawet życia, związane z ryzykiem wypadnięcia dziecka z nosidełka lub doznania urazów na skutek niekontrolowanego wychylenia się. Reasumując, na skutek wprowadzenia na rynek kwestionowanych produktów, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uwzględnił jednocześnie okoliczność, że strona podjęła niezwłoczne i efektywne działania w celu jak najszybszego powiadomienia swoich kontrahentów i konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez nosidełko oraz wycofaniu z rynku, a następnie zniszczeniu tego produktu, jednakże drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa – nie znajduje w tej sprawie zastosowania.

Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f §1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie na podstawie tej przesłanki od nakładania kary i poprzestanie na pouczeniu jest niemożliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat

uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania niniejszej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i ust. 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705, 1860), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub

rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje:

[.....]